

quippe quod ex multo admodum tam exiguum constitutum sit. Quamobrem ubi id cessat, resolvimur magna ex parte vehementius, atque refrigeramur: itaque humores incoctiores redduntur, pacificis meatibus propter seminis excursum: quo fit, ut sudor ob cruditatem & salior, & fetidior tunc sit, quam in puerili aetate. Quod si cui fortè talis natura sit, ut partem subidentem sudoris fetidam habeat, huic magis, magisque res innotescet, ac profertim eisdem in locis, quibus & cæteris maximè consistit, velut in alis.

14 Cur si ex nostro semine procreatum animal est, prolem id nostram appellare solemus: sed si ex aliquo alio nostro vel excremento, vel parte prodiit, nostrum id esse nunquam fatemur? multa enim semine putrescente proueniunt. Quid igitur causæ sit, ut si quales nos sumus, tale fuerit, nostrum id sit, sin diuersum, id alienum sit: aut enim omnia nostra esse oportet, aut nulla. An primum, quoniam quod ex semine nostro prodiit, id ex nostro est: quod fecus, id ex alieno, scilicet quæ purgamentis, excrementisque enascuntur. Denique nihil ex omnibus, quæ animanti tribuimus, gignere animantem potest, nisi semen genitale. Quod autem nocet, quodque malum est, id suum nullius est: nec quod alienum est, id suum esse potest. Haud enim idem illa significant, suum esse, & alienum esse, vel diuersum, vel malum. Excrementa autem, & putredines, non nostra, sed diuersa, alienaque sunt à nostra natura, non enim quæcunque in corpore extiterunt, corporis hæc esse putandum. Nam & papulae saepe erumpunt, quas tollimus, atque excidimus: omnino quæ præter naturam consistierint, hæc aliena omnia sunt: multa autem præter naturam, vel rebus coniuncta naturalibus prodeunt. Quod si ex rebus nostris solo semine natum animans sit, rectè quod ita prouenerit, prolem id esse nostram tantum putabimus: ex semine uero ipso si quid exitit aliud, ut uermis, ubi vel foris putruit, vel corruptum in utero est, ut quæ monstra appellamus, prolem id esse nostram haudquaquam dicendum est. Cum enim corrupto creetur semine, non insuper ex nostro creatur, sed alieno: quemadmodum quod excrementis consistierit, ut quod ex stercore. Omnia uero huiuscemodi ex corrupto creati semine hinc indicatur, quod ex non corrupto creati tale natura statuit, quale illud est, de quo semen genitale prodierit. Exempli gratia, si de equo equus, si de homine homo, nec semen magnificimus ipsum, nec aliquid, quod inter generandum confici solitum est. Tunc enim humor,

A [μάλλον,] καὶ καταψύχονται ὡς ἀπεπτότεροι οἱ χυμοὶ μάλλον γίνονται, αἰασμοῦ μὲν ἢ τῷ πόθῳ διὰ τὴν ἐκκρίσιν αὐτῶν. ἀλμυροτέρου οὖν οἱ τῷ πύθῳ ἰσθῶτες καὶ δυσωδέστεροι διὰ τὴν ἀπεψίαν καὶ ἐὰν τύχη τοιαύτη ἢ φύσις ἔσται, ὡς ἐδυσώδη ἔχειν τὴν ἐσώσεσιν τῷ ἰσθῶτος, τοῦτοὺς μάλλον ὀπισμαζήναι, καὶ ἐν τοῖς τοίοις πύτοις μέλισσαι, οἷον

B μαζαλίη, καὶ ὅ μάλιστα καὶ τοῖς ἀλλοῖς.
 ἰδι. Διὰ τί ἐὰν μὲν ἐν τῷ σπέρματι τὸ ἡμέτερου γίνονται ζῶον, τῷτο ἡμέτερον ἐκγονόν ὄξιν· ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλου πύτος, ἢ μέρους, ἢ δοσικρίσεως, καὶ ἡμέτερον; γίνονται γὰρ σπιτυμῶνον πολλαὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματι. τί δὴ οὖν, ἐὰν μὲν τοιοῦτον ὄξιν ἡμεῖς, ἡμέτερον· ἐὰν ὃ ἀλλότριον, ἔξ ἢ γὰρ ἀπαντα παροσκήναι, ἢ ἐξ ἐν· ἢ παροσκήναι μὲν, ὅτι ἐπὶ τῷ μὲν ἐξ ἡμέτερου γίνεται, ἐκείνου δὲ ἐξ ἄλλοτριου, ὅσα ἐξ ἀποκαθάρματος γίνονται καὶ ἐκκρίσεως, καὶ ὅλας οὐδὲν τῷ τῷ ζῶον, ζῶον γίνονται, ἀλλ' ἢ τὸ σπέρμα. τὸ δὲ βλάπτον καὶ τὸ κακόν, οὐδ' ἐνός ὄξιν οἰκείον, ἐδὲ τὸ ἀλλότριον. ἐ γὰρ ταῦτο, τοῦτοῦ πῆξιν, καὶ τοῦτοῦ ἀλλότριον, ἢ ἔτερον, ἢ κακόν, καὶ δὲ ἐκκρίσεως καὶ σήψεως οὐχ ἡμέτερα, ἀλλ' ἔπερα καὶ ἀλλότρια τῆς φύσεως ἡμῶν εἰσίν. ἐ γὰρ ὅσα ἐν τῷ σώματι γίνονται, τῷ σώματι δειτέον· ἐπεὶ καὶ φύματα γίνονται, ἀ εἴροισι καὶ ἐμβάλλοισι καὶ ὅλας ὅσα παρὰ φύσιν, πάντα ἀλλότρια. παρὰ φύσιν δὲ πολλαὶ καὶ τῷ συγγινούων ὄξιν. εἰ οὖν ἐν μόνου τοῦτου τῷ ἡμέτερον γίνονται ζῶον, ὁρθῶς αὐτὸ ἐν πύτοις γινόμενον, ἐκγονον ἡμέτερον εἶναι μόνον. καὶ ἐν τῷ σπέρματι δὲ ἀπὸ πᾶσιν ἄλλο γίνονται, ὄξιν σκώληξ σπεπέντος, ἢ καὶ ἐν τῇ μήτρᾳ διαφθέραντος, ὄξιν ἀλέγεται τέρατα, καὶ ἐκγονα λευτεῖον ὅλας γὰρ ἐν διαφθέρῳ γινόμενα, καὶ ἐπὶ ἐξ ἡμέτερου ὄντος γίνονται, ἀλλ' ἐξ ἄλλοτριῶν, ὡς ἄρ' αὐτὸ ἐν τῷ ἀποκρίσεως, ὄξιν τὸ ἐν τῆς κόπρου σημεῖον ὃ ὅτι ἐν διαφθέρῳ πάντα τὰ τιμωτα γίνονται. ἐν μὴ διαφθέρῳ γὰρ, τοιοῦτον πεφικε γίνονται, ὄξιν ἀπὸ ἢ ἐξ ἢ τὸ σπέρμα· ἐὰν ἐξ ἴππου, ἴππος· ἐὰν δὲ ἐξ ἀνθρώπου, ἀνθρώπος. καὶ αὐτὸ τὸ οὐ τιμωμενον τὸ σπέρμα, οὐδὲ παῦ τὸ ἐν τῇ γήεσσι γινόμενον. καὶ γὰρ ὑγρόν,